

sveti; po dnevu pa ljubo solnce, ako ga megla ne zakrije. Pred kakimi desetimi leti smo imeli razsvetljavo po trgu, a zdaj je najbrž našim purgarjem olja zmanjkalo, kakor petim nespametnim devicam, in zdaj morajo po temnem hoditi. V našem trgu je tudi podoba sv. Miklavžu, pa je že tako zapuščena, da bo menda že počasi razpadla. Ob ednem si pogledimo še naše šolsko in občinsko poslopje, kako ti je že razrušeno in črno, kakor kak star izdan grad. To je tedaj sramota za naš okraj.

Dalje pri nas tudi hodijo okoli nekateri reveži, kateri se nimajo kam djati, in si le pri teh ubogih ljudeh pomoči iščejo, kateri sami nič nimajo. Lani je eden od samega mraza in lakote revno umrl v enem hlevu, poprej pa je celo svoje življenje pri tržanih služil. Ali na stare dneve mu niso imeli strehe dati, letos ti pa zopet drugi taki hodijo okoli. Tako ti tedaj naši občinski očetje skrbijo za olepšavo trga in pa življenje ubogih siromakov.

Iz Slivnice pri Maribora. (Influenca. — Zalostno novo leto.) Kakor se je v 51. listu »Slov. Gosp.« prerokovalo, tako se je zgodilo. Prišla je iz mesta Maribora tudi k nam influenza, dne 4. januarja imeli smo kar šest mrličev. Med njimi je eden, ki je moral za posebno influenco umreti, ki se glasi: »čujte, čujte, kaj žganje dela«. Govori se, da ga je nekdo silil toliko piti. Bi-li ne bilo prav, ako bi pravica take nespametne hudobneže kaznovala? Akoravno je ta že v preteklem meseci in pretečeno leto umrl, vendar ga še do dne 4. t. m. niso smeli zagrebsti, ker se je to višji oblasti naznanilo. Ali komisija ni mogla priti, ker je dotični gospod, ki jo vodi, neki tudi, kakor se pravi, bil za influenco bolan. — Lansko leto je bilo za nas bolj veselo. Obče priljubljeni in za zveličanje svojih ovčic skrbni gospod župnik so nam priskrbeli sv. misijon, katerega so prečast. gg. iz Jezusove družbe od dne 27. majnika do 7. junija v največje veselje in zadovoljnost farmanov vodili; njega pa se niso samo farmani domači, temveč še tudi iz sosednih župnij v obilnem številu udeležili. Naša farna cerkev se je na presno vsa preslikala. To delo je jako ukusno izvršil znani slikar Brollo. Potem se je priredila lepa nova lampa za večno luč. Največje veselje pa smo vživali, ko so nam dne 24. oktobra mil. knez in škof vse te reči blagoslovili in še popravljen veliki oltar posvetili. Pri tej svečanosti se je pobožnega ljudstva kar gnjetlo. Ali tedaj našemu za vse dobro in lepo vnetemu gospodu župniku nismo za toliko skrb in trud vse hvale dolžni; in vendar se nekdo predrzne njih v znani Mariboržanki črniti.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. V cesarski hiši je zopet utrnila zvezda ter je nadvojvoda Karol Salvator umrl v ponedeljek dne 18. januarja v 53. letu svoje dobe. — Stranki nemških liberalcev ni kar nič po volji, da še grof Taaffe ni po polnem njej na voljo in grof Taaffe utegne že v kratkem času izpoznati, da je vlada z grofom Kuenburgom dobila »ježa« v stanovanje. V državnem zboru se je v torek dognalo posvetovanje o trgovinskih pogodbah. Izmed slov. poslancev sta govorila prof. Šuklje za in prof. Robič deloma zoper nje ter je zadnji kazal v zgovorni besedi na nevarnost, ki leži za vinorejo našo v neki opazki k trgovinski pogodbi z Italijo. Ministra za poljedelstvo in trgovinstvo pa trdita, da ni nevarnosti. Kdo vē? Vsekako pa smo hvaležni gospodu prof. Robiču za njegovo prezorno besedo.

Štajarsko. Na mesto dr. Derschatta voli neki

že k malu druga volilna skupina v Gradci poslanca v državni zbor, ali toliko gospode se ponuja volilcem za to, da jim bode težko izbrati pravo osebo. Škoda, da ne zmisi nihče več na prejšnjega poslanca, našega ljubega vit. Carnerija, kajti ta »Jeremija nove dobe« se pogreša neki v državni zboru. — Na Gorjem Štajarji ugasuje ogenj za nemški šulverein ter so v novem zaspale že kar tri podružnice njegove, ne da bi bilo ljudem žal za-nje.

Koroško. Čudno je, da so povsod nemškutarji prvi, kjer se ruje zoper koristi slov. ljudstva. Na Koroškem pa biva še za to celo neka zveza nemškutarjev, ki čuje na ime »bauernbund«. Udje te zveze delajo sedaj na vse kriplje, da spravijo deputacijo nemškutarjev na noge ter jo pošljejo na Dunaj, naj »pouči« še ona gg. ministre o želji slov. ljudstva — po čisto nemških šolah in če že mora biti potovalni učitelj, naj se pošlje tak, ki ne zna slovenski, k večjemu pa »bindiš špraho«. Oj slepci!

Kranjsko. V Zagorji še »strike« ni pri konci in z njim odpade že doslej delavcem, katerih je kacic 700, do 20 jezer gl. zaslužka ali njih ščavarji, najbolj doli iz Gradca, prinesli so jim še le 50 gld. podpore. Kdo pouči nevedne delalce, da prinese strike vselej njim v prvi vrsti in največ škode! Dobička pač imajo le ščavarji, ki živé ob žuljih delalcev samih.

Primorsko. V Mirnu blizu Gorice so si osnovali z novim letom »bralno društvo«. — Z Opčine prek Sežane misli neko društvo narediti železnico gori do Ajdovščine.

Tržaško. Ker so mil. škof, dr. Glavina izbrali si namestnika v škofijskih zadevah, zato so laški listi pa brž zagnali glas, da čerjo škof odstopiti, menda kje iti v pokoj. No škofje pa pač ne gredo »v pokoj« in zato sodimo, da še išče »Il piccolo« zastoj škofu dr. Glavini naslednika med laško duhovščino. — V šoli družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu začne se v tem tednu pouk po večerih za slov. delalce.

Istersko. Novi poslanec v državni zboru, dr. Laginja ne stopi neki v »klub konservativcev« in je že v svojem prvem govoru po strani mahnil na slov. tovariše svoje. Ne vemo, če je bilo to modro in za-nj dobro.

Hrvaško. Hrvatje dobé prej nove volitve za sabor ali deželni zbor v Zagrebu, kakor si še kdo izmed njih misli, kajti ban Khuen-Héderváry že ima neki v žepu slovo za sedanje poslance in potem se vrše že aprila volitve, to pa zato, ker se ban boji, da ne zmaga njegova ali kakor se ji pravi, »narodna stranka«, ako je doba volitev dolga.

Ogersko. Ako se Madjari pripravljajo na volitve, pripravljajo se še ob enem tudi na boje, kajti brez pobojev pri teh vroče krvnih mongolih ni mogoča volitev. Letos pa so to storili že koj o pripravih ter so bili že na treh, štirih krajih volilni poboji, kaj bode tedaj še le o volitvah samih!

Vunanje države.

Rim. Kardinal Simeoni je umrl za hripa in ker je umrl že prej kardinal Manning, zato je sedaj že več teh častnih služeb praznik. V marčiji pa bode veliko konsistorije in sv. oče Leon XIII. imenujejo neki svoja poslanika na Dunaji in v Madridu za kardinala rimske cerkve.

Italijansko. Posvetovanje o trgovinskih pogodbah vrši se v državni zboru še dokaj mirno; zadovoljni pa tudi v Rimu gg. poslanci niso z njimi. Bog večni tedaj znaj, komu da so te pogodbe po volji, saj jih niso veselili ni v Berlinu, ni na Dunaji, ni v Rimu.

Francosko. Liberalci so povsod iznajdljivi ter k malu vidijo, kje da je za nje še mogoče kaj doseči in ne drugače pri francoskih. Ti imajo celo kopo listov,

malih in velikih, ki delajo za-nje med ljudstvom in žal, da ne brez uspeha. Konservativna stranka pa je prišla še le sedaj na misel, da je tudi njej treba taci listov in vsled tega že ima ona sedaj v Parizu veliko tiskarno, v kateri se tiska dvoje velikih in več manjših listov. Dobro, če že le ni prepozno.

Angleško. Smrt je tudi na Angleškem žela in je tokrat segla na visoka mesta, kajti umrl je vojvoda Clarénce, unuk kraljice Viktorije in najbrž nje naslednik, še le v 28. letu svojem in pa kardinal Manning v 87. letu svoje dobe. Manning je imel največ veljavo pri delalcih, nekaj, kar je bilo za vlado veliko vredno.

Nemško. Načrt za novo šolsko postavo je predložil v drž. zboru minister grof Zedlitz, ali liberalci je niso veseli, ker bi bila poslej šola še bolj pod cerkveno oblast, pa tudi katoliki ne, ker se načrt ozira premalo na-nje, izlasti po onih krajih, kjer so oni v manjšini, lutroveci pa v večini. Cesar Viljem želi, da postane iz načrta prej ko prej postava ter upa, da bode po njej šola bolja. Se ve, da še postava sama ne naredi šole dobre.

Rusko. Da pokliče car generala Gurko iz Varšave, to se ne prtrjuje; poljsko ljudstvo bi se gospoda rado iznebilo. — Za stradajoče kmete pobira se sedaj po vseh pokrajinah obširne države.

Bolgarsko. Govorica noče utihniti, da je bila zarota med častniki zoper kneza Ferdinanda in ministra Stambulova, ali ministerstvo ji je prišlo na sled še o pravem času.

Srbsko. V skupščini je sklenil klub liberalcev spraviti ministerstvo v zadrego zavoljo kraljice Natalije, češ, da vlada ni imela pravice na to, da izžene mater kralja iz dežele.

Tursko. Ustaja v Yemenu je zoper tursko vlado trpela dolgo, a sedaj je plegla in nič se ne izve, kaj je vlada storila z jetniki. Brž ko ne jim ni prizanesla, to pri njej ni navada.

Za poduk in kratek čas.

Kùgà pa imáte?

(Šaljivi prizor.)

Resnična prigodba; dogodila se je svoje dni v Ljubljani. Današnji dan preprežen je ves svet z veliko železno kačo. Luka Matija žvižga skoro po vséh kotih in krajih sveta ter prevaža z neverjetno hitrostjo ljudi in blago, iz enega kraja v drugi kraj sveta. Svoje dni pa je bilo to drugače. Vozniki so noč in dan prevaževali blago, po trdih in po nekaterih krajih celo slabih, garastih cestah. Bilo je to ob času, ko še Jurij Štefanovič ni železne kače iznašel in svetu pokazal. Po vséh večjih krajih so bile ceste speljane, da so mogli ljudje dobivati, kar so potrebovali. Ali to je bilo dokaj počasno in težavno; ljudje so imeli sicer več denarja, kako sedaj, pa niso mogli dobiti hitro živeža, ali kar so družega potrebovali.

Ljubljana je takrat bila, kakor je tudi sedaj, središče obrta. Od vseh stranij so po belih cestah dovažali in odvažali blago, največ iz Trsta, pa tudi od nas iz Štajarja, od Celja po Savinjski dolini, proti Vranski in potem skozi »črni graben« proti Ljubljani, koder je še današnji dan speljana lepa gladka cesta, toda polovica manj vozov se tare po njej, kakor se je svoje dni.

Bilo je lepega poletnega večera. Vozniki so utrujeni dohajali v Ljubljano ter se zbirali v krčmah, k večerji in potem k počitku.

Ob cesti, ki iz Štajarskega v Ljubljano pripelja, v

mestu stala je velika krčma. Tudi v njej bilo je dosti gostov, a največ voznikov, došlih od te strani. Odvečerali so že bili ter se počasi spravljali k počitku v hlev, kajti ležali so vozniki večji del le po hlevih, ker so imeli pri živini opravke in pa, ker so jutraj zgodaj ustali in odrinili naprej.

Prihajali so tedaj skozi velika hlevska vrata ter polegali po slami in senu. Bili so med njimi tudi Kranjci, kateri so drugo jutro odrinili proti Štirski. In med njimi je bil eden, kateri je imel navado, da je v spanju glasno govoril in upil, kar se mu je kje sanjalo.

Trudni vozniki kmalu vsi zaspijo, h krati jih prebudi iz sladkega spanja vpitje: Primite ga, držite ga, krāv je krāv je (t. j. kradel je). Prestrašeni in znamljeni planejo vozniki po koncu in letajo po hlevu semtertje za orodjem, da bi odgnali ali vjeli tatū; eden zgrabi vile, drugi zopet kaj družega, kar pač more kateri dobiti ter iščejo tatū.

Vsled hrupa in ropota prebudi se tudi oni. Ko pa vidi vse po koncu, mane si oči in zaspano vpraša:

Kùgà pa imáte?

Franc Kresnik.

Smešnica. »Lisica«, uči učitelj v šoli, »lisica in pes sta si po životu v rodu, vendar pa se lisica razločuje od psa in ali veste, otroci, po čem?« »Po svojem dolgem repu«, oglasi se Grilčev Mihec iz klopi. »Kaj pa«, vpraša učitelj na dalje, »kaj, če si lisica kje rep odgrizne, ako se ujame kje v pasti za-nj?« »Tedad pa«, odvrne Julčev Jurče, »tedaj pa po tem, da repa nima«.

Razne stvari.

(Imenovanje.) Vodja okr. finančne uradnice v Mariboru, g. L. Russbacher je postal višji finančni svetovalec in g. Simon Goričnik, vodja nove uradnice za določevanje pristojbin pri isti uradnici, pa je postal finančni svetovalec.

(Narodni dom.) Slov. posojilnica v Mariboru je kupila na ugodnem prostoru torišče za »Narodni dom« in če Bog da, dobimo v nekaterih letih lepo poslopje, v katerem najdejo rodoljubna naša društva primerno zavetje.

(Častni občan.) Občina sv. Marjeta na Pesnici je imenovala g. J. Vraz, nadučitelja v pokoji, za častnega občana. G. nadučitelj je bil od leta 1844 do 1880 v službi odgojevalca tamošnje mladine.

(»Bralno društvo«) pri Kapeli blizu Radgone bode imelo v nedeljo t. j. dne 31. januarja t. l. popoldne ob treh v šolskih prostorih občni zbor. Vspored: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika in knjižničarja. 3. Poročila blagajnika. 4. Vpisovanje novih udov. 5. Razni nasveti. Vspored veselice, katera se vrši v nedeljo, dne 14. februarja, se bode pozneje v »Slov. Gospodarju« objavil. Vse društvenike in druge domoljube uljudno vabi k občnemu zboru, kakor tudi že zdaj k veselici.

(Deželna trsovnica) v Pišecah — ne hiralnica, kakor je stalo v zadnjem našem listu — stoji na zemljišču barona Moscon. O njej se nam piše iz nova, da stoji na dobrem torišču in da ne stane nič toliko denarja nje obdelovanje, kakor se računi v dopisu iz Brežic.

(Zdravnik) dež. hiralnice v Vojniku je postal dr. Anton Žizek in ostane okrajni zdravnik v Vojniku.

(Poslanstvo.) G. Dr. Jož. Kokošinek, poslanec za Maribor in tov., biva brž redko na Dunaji ali pa se pri glasovanju izmuzne iz hiše. Tudi pri glasovanju za trgovinske pogodbe ga ni bilo v drž. zboru.